

واحد - حضرت حمزه عليه السلام

عموی ختم الانبیا/فدای قدر و جاه تو
بُود به قلب عاشقان/شرار سوز و آه تو
در راه اسلام/جانت فدا شد
چگونه گویم/با تو چه ها شد
آه و واویلا...
ز بس که کینه از تو داشت/آن دشمن لعین تو
بی حد جنایت کرده بر/وجود نازنین تو
دارم به لب من/آه شرر بار
لعنت به روح/هند جگر خوار
آه و واویلا...
فلک بخواند نوحه و/مرثیه ی عزای تو
امان ز اشک خواهرت/که ریزد از برای تو
گرچه به درد و/غم مبتلا شد
اما دگر بر/او کی جفا شد
آه و واویلا...
ولی امان ز کربلا/از پیکری بی سر شده
سیلی و تازیانه و/از دیدگانی تر شده
جان دو عالم/رسیده بر لب
امان ز قلب/محزون زینب
آه و واویلا...

زمینه و شور - حضرت حمزه عليه السلام

*عزای حمزه شد دوباره زده غم از دلا شراره
مدینه از چشای سُرخیش بارون غم داره می باره
تسلیت یا خیر الوری ذکر جانت وا حمزتا
در غم عمّ تو شده بر تن ما رختِ عزا
یا...سیدالشهدا...
ایشالا ما بیایم مدینه تو شهری که به اون اسیریم
با نابودی حاکمانیش عزای حمزه رو بگیریم
تو دلداری پیغمبری تو غمخوار پیغمبری
ابالفضل جنگ اُحد علمدار پیغمبری
یا سید الشهداء...
به والله عاقبت به خیری بی راهِ اهل بیت نمی شه
به عشق کربلای ارباب می ریم به شهر ری همیشه
مسلمیه و عده ی ما سینه زنها، گریه کن ها
بگیریم از دست ارباب براتِ حرم کربلا...
یا سید الشهداء...

*شیعه محزون سید الکریم است
عزای حضرت عبدالعظیم است
دل مدهوش تو سیه پوش تو
یا سید الکریم یا عبدالعظیم
*مَلک از قدر تو مبهوت و حیران از حرم تو ای قبله ی تهران
دلِ مبتلا رَوَد کربلا روزی جمع ما نما یا زهرا(س)
یا سید الکریم یا عبدالعظیم...

زمینه حضرت عبدالعظیم

از حرم سید الکریم دلا میره کربلا...

*دل خراب اسیر حسینه دم همه دم

داره نیاز به لطف و عطا و جود و کرم

میره به سوی درگه او قدم به قدم

کبوتر دلم زده پر به سوی حرم

اهل ری هستیم مست می هستیم

از عهد قدیم سید الکریم...

غصه نخور ای جامونده از قافله ی اهل ولا...

از حرم سید الکریم دلا میره کربلا...

*به سوی تو یا عبدالعظیم نگاه دلم سوز کمیل نیمه شبیات پناه دلم

می شوره آب حوض حرم گناه دلم عنایتی آقا به سوز و به آه دلم

دل مستت بوده مظهر جود رحمان الرحیم سید الکریم

خدا رو لوح دل ما نوشته با آب طلا

ز حرم سید الکریم دلا میره کربلا...

*مسلمیه قرار تموم سینه زنا حرم با صفای تو ای عزیز خدا

می گیره دل تو مسلمیه برات بکاء برا محرم غم شاه کربلا

یاد سه ساله می زنم ناله با سوز و ویا آه اباعبدالله...

از دوری کربلا رزق دلم شده بلا

بره یا سید الکریم یه برات کربلا...

واحد حضرت عبدالعظیم

با پای دل میرم به شهرری با شوق نینوایی

میگن اگه کسی بره اونجا میشه کربلایی

مُحرم حرم عشق/پاک سید الکریم

اشک چشم من روون و/زائر عبد العظیم

جان به قربان تو آقا...

کسی که زائرش میشه حس میکنه عطر گل یاس

تو اون حرم دلا میگیره رنگ و بوی کف العباس

اونجا از دعای زهرا/کربلایی میشه دلها

منتظر های محرم/مسلمیه وعده ی ما

جان به قربان تو آقا...

مسلمیه میشه و دلا همه پر شور و غوغا

دسته ها یکی یکی میان توی اون صحن زیبا

از چشای سینه زنها/اشک عاشقی روونه

روضه خون میره برای/غربت مسلم میخونه

جان به قربان تو آقا...

خدا یه روز تو شهر کوفه با آقای ما چه ها شد

با دست بسته از جفا گردونده توی کوچه ها شد

گرچه او دور از وطن بود/گرچه او خونین بود

بر روی دارالعماره/یاد شاه بی کفن بود

یا حسین میا به کوفه...

واحد

دلم محزون داغی از قدیم است عزای حمزه و عبدالعظیم است
کشند پر مرغ دلها مان ز سینه گهی سوی ری و گاهی مدینه
واویلا...واویلا...

دل اهل ولا از غم شکسته دو داغ سخت بر دلها نشسته
منم که سائل بیت الکریمم حزین حمزه و عبدالعظیمم
واویلا...واویلا...

بگیرم رخصت از حیّ تعالی به نام نامی خلاق یکتا
پریم با ذکر بانویی حزینه مسیر روضه را سوی مدینه
واویلا...واویلا...

دلم گشته به خون آغشته یا رب امید مصطفی شد گشته یا رب
دو چشم عرش از این غصه خونبار دو صد نفرین بر هند جگر خوار
واویلا...واویلا...

چنان قلبش ز غم گردید مضطر تو گویی خم شده قدّ پیمبر
چرا که حمزه میر لشگرش بود چو حیدر، یاور و غم پرورش بود
واویلا...واویلا...

اگر چه هست شیعه دل پریشان ولی، لا یوم، ک، یومک، حسین جان
به تو از جانب آعدا چه ها شد کنار علقمه قدّ دو تا شد
واویلا...واویلا...

نشسته تیر کین بر چشم مستش علمدارت جدا شد هر دو دستش
دل زهرا از این مرثیه افسرد که ضرب آهنینی بر سرش خورد
واویلا...واویلا...

نوحه حضرت عبدالعظیم و حضرت حمزه سلام الله علیهم

دل امّ الائمه شد حزینه/امان از این دو سوگ بی قرینه
عزای حمزه و عبدالعظیم است/شده ری، کربلا، همچون مدینه
دو غم رسیده بر دلها/بنالد لاله در صحرا/شده جاری اشک
زهرا
اگرچه دو عزا دیده دل خسته/مدینه میروند این قلب بشکسته
آه...واویلا...

الا خیر البشر آه و واویلا/تو واشک بصر آه و واویلا
عموی با وفایت در ره دین/شده پاره جگر آه و واویلا
تنش را از کینه ی دین/به خنجر هند بد آیین/نموده مثله
اینچنین
امان از آن زمانی که رسد خواهر/ببیند پیکر او را چو گل پرپر
آه...واویلا...

صفیه از دلش زد غم زبانه/بخواند نوحه های عاشقانه
ولی دیگر کسی بر او تسلی/نداده با زبان تازیانه
بسوزد دل هر روز و شب/همه جانها شده بر لب/به یاد غربت
زینب
به گودال و کنار پیکر بی سر/چه گویم که به دل دارد غم معجز
واای...حسین وای...

زمینه حضرت عبدالعظیم علیه السلام

*هر موقع که میگیره دل خسته ی ما یاد سحر های حرم کربلا

ما پا میشیم میایم به پابوس شما

حرمت، ملجأ خوبانه آقا حرمت، جنت و رضوانه آقا

حرمت، برکت ایرانه آقا، آقا

ای یار قدیمی، آقا و کریمی، جانها به فدایت، که عبدالعظیمی

*ما که فقط راه حرمت رو بلدیم بر در تو با نیاز و حاجت اومدیم

روسپاهِ کرامت ربِّ الصّمدیم

دعا کن، یا سیدی برای ما تا بشیم، اهل مناجات و دعا

به حقّ امام و حقّ شهدا، آقا

تو جلوه ی لطفِ، رحمان و رحیمی، جانها به فدایت، که عبد العظیمی

ای یار قدیمی، آقا و کریمی، جانها به فدایت، که عبدالعظیمی

*جاری میشه اشک غم عاشق ز دوعین از حرمت میره دلا بین
الحرمین

با دمِ یا عزیزِ زهرا یا حسین

آقایی که تشنه لب فدا شده آقایی که کشته از جفا شده

تو گودال، سر از تنش جدا شده، آقا

ای کشته ی بی سر، آلاله ی پرپر، نور دل مادر، ای هستی خواهر

دور از وطنی تو، صد پاره تنی تو، گریم به عزایت، که بی کفنی تو

زمینه حضرت حمزه علیه السلام

دلم دوباره پر زده تا به مدینه/مببخونه نوحه با شرار و سوز سینه

کنار قبر حمزه داره شور و حالی/نوای قلب غصه دار من همینه

ای جانفدای طاها/ای خار چشم اعدا/یا سید الشهدا

یا سید الشهدا...

به یاد تو شد قلب عالم پر شراره/مصیبت تو بس عظیم و بی شماره

به راه اسلام در اُحد با تیغ فتنه/تن شریفش شد ز کینه پاره پاره

آه ای پرپر چون لاله/آه با گریه زد ناله/آه خواهرت در آنجا

یا سید الشهدا...

ولی دگر بر خواهر تو کی جفا شد/کجا به او ظلم، از گروه اشقیاء شد

ولی بمیرم از غم فرزند زهرا/که تازیانه رزق او در کربلا شده

آه طعنه ی پی در پی/سیلی و کعب نی/شد بر او تسلی

یا سید الشهدا...